

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Hargaša a sudcov JUDr. Jaroslavy Fúrovej a JUDr. Ľuboša Szigetiho v právnej veci žalobcu: **S., k. s.**, so sídlom P., zastúpeného **JUDr. J.**, advokátom, so sídlom R., proti žalovanému: **Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie**, so sídlom, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. P/108/2/2006 zo dňa 9. februára 2007, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/32/2007-39 zo dňa 24. januára 2008, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/32/2007-39 zo dňa 24. januára 2008 **potvrďuje**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva**.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Trnave podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. P/108/2/2006 zo dňa 9. februára 2007, ktorým zamietol odvolanie žalobcu proti rozhodnutiu Inšpektorátu SOI so sídlom v Trnave pre Trnavský kraj č. P/108/2/2006 zo dňa 3. októbra 2006, ktorým bola žalobcovi podľa § 24 ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“) uložená pokuta 20 000 Sk pre porušenie povinnosti vybaviť reklamáciu v zákonom stanovenej 30-dňovej lehote podľa § 19 ods. 4 citovaného zákona, a toto prvostupňové rozhodnutie potvrdil. O trovách konania rozhodol krajský súd tak, že žalobcovi ich náhradu nepriznal.

V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že po preskúmaní napadnutého rozhodnutia a postupu žalovaného a správneho orgánu prvého stupňa v rozsahu vymedzenom žalobnými dôvodmi dospel k záveru, že správne orgány pri svojom rozhodovaní postupovali v súlade so zákonom, zadovážili si dostatok skutkových podkladov, vo veci zistili skutočný stav a zo skutkových zistení vyvodili správny právny záver.

Zhodne s názorom žalovaného považoval zásielku reklamácie zo dňa 23. septembra 2004 za riadne doručenú žalobcovi aj s poukazom na § 48 ods. 1 OSP. Dôvodil, že pokiaľ zásielku prijala osoba, ktorá nebola konateľom žalobcu a ani splnomocnencom na preberanie zásielok, je rozhodujúcou skutočnosť, že predmetnú zásielku dňa 24. septembra 2004 na pošte Trnava 8 táto osoba za žalobcu prevzala a jej prevzatie potvrdila podpisom a opatrla pečiatkou žalobcu. Uviedol ďalej, že žalobca bez akýchkoľvek pochybností predmetnú reklamáciu nevybavil v zákonom stanovenej 30-dňovej lehote, čím sa dopustil porušenia § 19 ods. 4 zákona o ochrane spotrebiteľa, v dôsledku čoho bol aj podľa jeho názoru daný dôvod pre uloženie pokuty v zmysle § 24 ods. 1 citovaného zákona. Výrok o trovách konania odôvodnil krajský súd podľa § 250k ods. 1 OSP neúspechom žalobcu v konaní.

Včas podaným odvolaním napadol žalobca rozsudok krajského súdu namietajúc nesprávny záver súdu prvého stupňa o prevzatí zásielky zástupcom žalobcu. Žalobca dôvodil, že zásielku prevzal zamestnanec žalobcu M., ktorý nebol komplementárom ani konateľom žalobcu a tiež nebol splnomocnený na preberanie zásielok, a preto ho nebolo možné považovať za zástupcu žalobcu. Namietal, že v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci považoval krajský súd reklamáciu Ing. O. zo dňa 23. septembra 2004 za doručenú žalobcovi, na základe čoho dospel k nesprávnemu záveru, že žalobca predmetnú reklamáciu nevybavil v zákonom stanovenej 30-dňovej lehote a tým sa dopustil porušenia § 19 ods. 4 zákona o ochrane spotrebiteľa. Ďalej žalobca vytýkal krajskému súdu, že ustanovenia OSP, na ktoré sa v rozsudku odvolával, sa nevzťahujú a nemožno ich aplikovať na doručovanie písomností vo vzťahoch upravených Občianskym zákonníkom, mimo rámca občianskeho súdneho konania, okrem prípadov, keď Občiansky zákonník výslovne ustanovuje použitie ustanovení OSP pre doručovanie písomností. Žalobca opätovne zdôraznil, že doporučená zásielka, podaná dňa 23. septembra 2004, ktorá mala obsahovať reklamáciu Ing. J. mu nebola doručená a nedostala sa ani do sféry jeho dispozície. Žalobca poukázal na to, že Slovenská pošta resp. jej doručovateľ predmetnú zásielku nedoručila adresátovi, ale v rozpore s Poštovými podmienkami zásielku odovzdala osobe, ktorá nebola oprávnená ani splnomocnená preberať zásielky pre adresáta. Podľa žalobcu súd prvého stupňa dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Preto navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie krajského súdu zmenil tak, že zruší rozhodnutie žalovaného č. P/108/2/2006 zo dňa 9. februára 2007 a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie a uloží mu zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdil a žalobcovi náhradu trov konania nepriznal. V plnom rozsahu zotrval na svojich vyjadreniach uvedených v predmetných správnych rozhodnutiach, ale aj na vyjadrení k žalobe. Bol toho názoru, že v správnom konaní bol dostatočne zistený skutkový stav, z podkladov k rozhodnutiu preukázateľne vyplýva, že reklamácia zaslaná žalobcovi mu bola doručená; o uvedenom svedčí vyjadrenie Regionálneho poštového centra Trnava, ako i doloženie kópie dodacieho listu zo dňa 24. septembra 2004, na ktorom bolo prevzatie zásielky potvrdené pečiatkou spoločnosti, čo pokladá žalovaný za jednoznačný dôkaz, že žalobca zásielku prebral. Na základe uvedeného, ako aj na základe inšpekčných záznamov a ďalších podkladov k rozhodnutiu vyplýva, že žalobca reklamáciu nevybavil v zákonom stanovenej lehote. Podľa žalovaného v prípade, ak by bolo pripustené, že zásielka bola prevzatá neoprávnenou osobou, tak v zmysle § 16 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v platnom znení podnikateľa zaväzuje aj konanie inej osoby v jeho prevádzkarni, ak nemohla tretia osoba vedieť, že konajúca osoba na to nie je oprávnená. V danom prípade tretia osoba nemohla vedieť, že koná s osobou neoprávnenou, keďže prevzatie zásielky bolo potvrdené aj odtlačkom pečiatky žalobcu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie mu predchádzajúce v medziach odvolania (§ 212 ods. 1

OSP s použitím § 246 ods. 1 vety prvej OSP) na odvolacom pojednávaní nariadenom podľa § 250ja ods. 3 vety druhej OSP a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné priznať úspech.

V správnom súdnictve preskúmvajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupu orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 OSP).

V zmysle ustanovení druhej hlavy piatej časti OSP sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP).

Podľa § 3 ods. 1 zák. č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa (ďalej len „zákon č. 128/2002 Z. z.“), orgánom kontroly vnútorného trhu je Slovenská obchodná inšpekcia; vo svojej kontrolnej a rozhodovacej činnosti je nezávislá.

Podľa § 24 ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa za porušenie povinností ustanovenej týmto zákonom uložia orgány príslušné podľa osobitného predpisu predávajúcemu, výrobcovi, dovozcovi alebo dodávateľovi alebo osobám uvedeným v § 27 pokutu až do výšky 2.000.000 Sk. Za opakované porušenie povinností v priebehu jedného roka možno ukladať pokutu až do výšky 5.000.000 Sk.

Podľa § 19 ods. 4 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa predávajúci alebo ním poverený pracovník rozhodne o reklamacii ihneď, v zložitých prípadoch do troch pracovných dní. Do tejto lehoty sa nezapočítava čas potrebný na odborné posúdenie vady. Vybavenie reklamácie však nesmie trvať dlhšie ako 30 dní. Po uplynutí tejto lehoty má spotrebiteľ rovnaké práva, akoby išlo o chybu, ktorú nemožno odstrániť.

Podľa § 29 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinného od 1. júla 2007 konania začaté do 30. júna 2007 sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Podľa § 13 ods. 1 vety druhej zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v platnom znení právnická osoba koná štatutárnym orgánom alebo za ňu koná zástupca.

Podľa § 15 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka kto bol pri prevádzkovaní podniku poverený určitou činnosťou, je splnomocnený na všetky úkony, ku ktorým pri tejto činnosti obvykle dochádza. Ak osoba svojím konaním prekročí rozsah poverenia podľa odseku 1, toto konanie podnikateľa zaväzuje len vtedy, ak tretia osoba o prekročení rozsahu poverenia nevedela a s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu ani nemohla vedieť.

Podľa § 16 podnikateľa zaväzuje aj konanie inej osoby v jeho prevádzkarni, ak nemohla tretia osoba vedieť, že konajúca osoba na to nie je oprávnená.

Z obsahu predložených spisov odvolací súd zistil, že na základe podnetu č. 19/2/2006 spotrebiteľa Ing. J. podaného pre nesplnenie zákonnej povinnosti žalobcu vybaviť reklamáciu spotrebiteľa v zákonnej lehote bola dňa 23. januára 2006 a dňa 13. marca 2006 v prevádzke žalobcu vykonaná slovenskou obchodnou inšpekciou kontrola splnenia povinností predávajúceho podľa § 19 ods. 4 zákona o ochrane spotrebiteľa. Z písomnej reklamácie z 23. septembra 2004 vyplynulo, že Ing. J. reklamoval vadu (popísanú „pri daždi sa objavuje na celom povrchu biela tekutina“) žalobcom dodaného tovaru - desiatich balíkov BSP/008 a jedného balíka UG biele 5l - a napriek viacerým osobným upozorneniam od mája 2004 neprišlo k náprave ani k oficiálnemu stanovisku od žalobcu ako dodávateľa, pričom reklamácia bola adresovaná na adresu: B. , S., k. s., P.. V administratívnom spise je založená kópia podacieho lístka podacie číslo 52 540 152, ktorým spotrebiteľ preukazoval doručenie reklamácie žalobcovi. Z oznámenia Slovenskej pošty, Regionálneho poštového

centra Trnava zo dňa 28. februára 2006 vyplynulo, že zásielku evidovanú pod podacím číslom 52 540 152 podanú na pošte v Trnave 8 a dňa 24. septembra 2004 prevzal konateľ, pričom na druhej strane oznámenia bola pripojená kópia dodacieho dokladu, kde v kolónke „Podacie číslo“ je uvedené 52 540 152, v kolónke „Adresát“ je názov spoločnosti žalobcu, v kolónke „Preukaz totožnosti“ je záznam : r. 2004 a napokon v kolónke „Potvrdenie prevzatia“ je uvedený dátum 24.9., nečitateľný podpis a odtlačok pečiatky spoločnosti S. k.s. Zo spisu ďalej vyplynulo, že reklamáciu vybavil žalobca písomne až prípisom zo dňa 26. januára 2006. Žalovaný oznámil žalobcovi začatie správneho konania listom doručeným mu 12. mája 2006 na základe nedostatkov zistených pri kontrole, z ktorých vyplynulo porušenie povinnosti žalobcu vybaviť reklamáciu v zákonom stanovenej 30 – dňovej lehote. Rozhodnutím Inšpektorátu SOI so sídlom v Trnave pre Trnavský kraj č. P/108/2/2006 zo dňa 3. októbra 2006 bola žalobcovi podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa uložená pokuta 20 000 Sk pre porušenie povinnosti vybaviť reklamáciu v zákonom stanovenej 30-dňovej lehote podľa § 19 ods. 4 citovaného zákona. Žalovaný správny orgán rozhodnutie prvostupňového orgánu na základe odvolania žalobcu potvrdil čo do dôvodov aj výšky uloženej sankcie.

V odvolacom konaní bolo potrebné vyriešiť žalobcom namietanú skutočnosť, či prevzatie zásielky reklamácie jeho vtedajším zamestnancom malo účinky riadneho doručenia tejto zásielky žalobcovi ako právnickej osobe. Je nesporné, že fyzická osoba, ktorá prebrala zásielku reklamácie, ju prijala v mene žalobcu, o čom svedčí odtlačok pečiatky spoločnosti. Na základe tejto okolnosti je potom zrejmé, že dňom prevzatia zásielky sa táto dostala do dispozície žalobcu. Pokiaľ preberajúca osoba prekročila rozsah svojho poverenia v zmysle § 15 ods. 1 Obchodného zákonníka, takéto konanie zavazovalo žalobcu s ohľadom na to, že poštový doručovateľ s prihliadnutím na všetky okolnosti nemohol vedieť o prekročení rozsahu poverenia. Pokiaľ má žalobca za to, že zavinením pošty bola zásielka doručená osobe, ktorá sa nepreukázala platným oprávnením na preberanie zásielok v mene žalobcu, má možnosť uplatniť voči nej občianskoprávny nárok na súde.

Na základe uvedených skutočností aj podľa názoru odvolacieho súdu došlo k riadnemu doručeniu reklamácie spotrebiteľa žalobcovi. Preto odvolací súd považuje za správny záver krajského súdu, že uloženie sankcie žalobcovi podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa pre porušenie ustanovenia § 19 ods. 4 tohto zákona bolo dôvodné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na vyššie uvedené závery považoval námietky žalobcu uvedené v odvolaní proti rozsudku krajského súdu za neopodstatnené, ktoré nemohli ovplyvniť posúdenie danej veci žalovaným i krajským súdom. Preto napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 OSP v spojení s § 250ja ods. 4 veta druhá OSP ako vecne správny z vyššie uvedených dôvodov potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 246c ods. 1 veta prvá OSP, § 224 ods. 1 OSP a 250k ods. 1 OSP tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, nakoľko žalobca nemal v odvolacom konaní úspech a žalovaný ich náhradu neuplatnil.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave, dňa 6. augusta 2008

JUDr. Jozef H a r g a š, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth

